

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 19. februar 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Eva Katrine Barnholdt
Sagsnr.: 2019-0037-0058
Dok.: 1008671

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 14 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og forskellige andre love (Selvstændig bestemmelse om psykisk vold) (L 139), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 7. februar 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mads Fuglede (V).

Søren Pape Poulsen

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 14 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og forskellige andre love (Selvstændig bestemmelse om psykisk vold) (L 139):

”Hvordan forholder ministeren sig til bekymringer om de ressourcemæssige problemstillinger i at efterforske noget så komplekst og svært definerbart som psykisk vold, som bl.a. fremført i høringsvar til lovforslaget af Rigspolitiet og Vestre Landsret – det bemærkes at psykisk vold er karakteriseret ved at udspille sig over en længere tidsmæssig periode, og at Rigspolitiet netop peger på det omkostningstunge i at udrede bl.a. historikken i sagen?”

Svar:

Som det også fremgår af den samtidige besvarelse af spørgsmål 12 til lovforslaget, ønsker regeringen med lovforslaget at sende et klart signal om, at psykisk vold er uacceptabelt og lige så alvorligt som fysisk vold.

Justitsministeriet er i den forbindelse opmærksom på, at psykisk vold kan komme til udtryk ved en række forskellige handlinger og undladelser, som har fundet sted over en periode, og at der derfor – som i andre sager – kan være en vis kompleksitet i forhold til efterforskningen.

Justitsministeriet finder dog ikke, at kompleksiteten i forhold til efterforskningen bør være afgørende for, om en strafværdig adfærd skal kriminaliseres.

Straffesager vedrørende den foreslåede bestemmelse om psykisk vold forudsættes således – på samme måde som andre straffesager – at blive behandlet med den fornødne omhu og hurtighed og under hensyn til sagens omstændigheder og sagens karakter i øvrigt.